

ОБЩЕСТВОТО НА ЙОНАТАН

Дейвид Уилкерсън

15 Октомври 1990

Апостол Павел предупреждава, че „в последните дни ще настанат тежки времена” (2 Тимотей 3:1). Той детайлно описва условията, пред които ще се изправим в последно време:

„Защото хората ще бъдат себелюбиви, сребролюбиви, надменни, горделиви, хулители, непокорни на родителите, неблагодарни, богоненавистници, безсърдечни, неотстъпчиви, клеветници, невъздържани, свирепи, необичащи доброто, предатели, буйни, надути, повече обичащи удоволствията, отколкото Бога.” (2 Тимотей 3:2-4)

Списание „Юе Ес Нюз енд Уорлд Рипорт” наскоро публикува статия, озаглавена „Скръбта Ню Йорк”. В нея автора представя пророческото предупреждение на Павел почти буквално. Ето част от написаното: „В Ню Йорк живеят 500 000 наркомани – това е почти цялото население на Бостън. В някои квартали една четвърт от местните са венозни наркомани. Употребата на наркотици и огромния брой гейове превърнаха Ню Йорк в СПИН столицата на Америка...

Броят на извънбрачните деца в централен Харлем е 80% и продължава да расте. Всяка година 10 000 бебета се раждат „заразени”, повечето от тях от крак, лечението на всяко от които ще струва 220 000 долара...

През 1952 година в града имаше 8 757 обира. Миналата година имаше 93 387 – обир на всеки 6 минути. 21 шофьори на такси са убити досега през тази година. Момичета бяха изнасилвани и хвърляни от покриви, едно момче беше вързано и запалено, за 3 седмици 4 малки деца бяха застреляни в нарко войните. Броят на убийствата е почти 6 на ден...

Случайното, безцелно насилие е навсякъде и никой не е защитен. 60% от всички нюйоркчани считат, че няма да живеят тук през следващите 5 години. Сред твърдите нюйоркчани, които обичат града, се шири чувството, че нещо в социалния ред ще се разруши тотално и Ню Йорк може да не оцелее...”

„Ще настанат тежки времена” – използваната от Павел дума „тежки” означава „опасни, свирепи и жестоки времена, които изсмукват цялата сила”. Тези времена дойдоха! Представете си – 60% от населението на Ню Йорк смята да избяга от града! Но кажете ми, къде може да избяга човек от демоничния дух на насилие, който вилнее из тази страна? Той е освободен в цяла Америка.

Например, преди 3 години, 5 членно семейство напусна Ню Йорк и се премести в малко, старо селце в горния щат. Те си мислеха, че са се спасили от престъпността и насилието на града. В продължение на 2 години им изглеждаше, че са като в рая. Но наскоро бащата, майката и 2 от децата бяха намерени убити в селската им къща – всеки от тях прострелян в главата от неизвестен убиец.

В предградията на Маями, като че ли никаква защита не може да те предпази от обирджиите. Тези изобретателни крадци убиват кучетата пазачи с водопроводни тръби, изолират алармени системи и крадат цялото обзавеждане с камиони, паркирани пред вратата, посред бял ден. Дори в планините на Колорадо, някога приятно място за бягство от града, поклонници на дявола изнасилват и обирджийстват. Животинските жертвоприношения изобилстват. Дори не предупредиха, че е опасно да ходим на къмпинг във всеки един от големите ни национални паркове.

Лос Анджелис скоро ще експлодира. Наркомански банди – бели, черни и латино, стрелят безразборно по невинните минувачи. Те нямат задръжки, нямат съвест. Убиват просто за удоволствие.

Възлюбени, няма къде да се скрием, освен в Исус Христос! Павел предупреждава, че греха около нас само ще се влоши – ще се влоши много: „А злите хора и измамници ще напредват към по-лошо, като мамят и бждат мамени.” (2 Тимотей 3:13)

Това не е проблем на Ню Йорк – това е национален проблем, световен проблем. Беззаконна, насилствена вълна е била повърната от ада в най-малките американски градчета и дори в комуните с ограничен достъп.

Но по-трагичното е, че много християни ще отпаднат в тези лоши времена, когато трябва да се покайват и да търсят Бог: „Защото ще дойде време, когато няма да търпят здравето учение, а ще си натрупат учители по своите страсти, за да им гъделичкат ушите, и като отвърнат ушите си от истината, ще се обърнат към басните.” (2 Тимотей 4:3-4)

В момента, когато истината е жизненоважна, мнозина се обръщат към света, понеже не желаят истината, а искат да слушат добре звучащи лъжи. Каква трагедия!

Възлюбени, след като нещата ще се влошават, как ще посрещнем тези последни времена?

Да избягаш, е против всичко написано в Божието Слово.

Исус няма да се върне за страхливи хора, които бягат, хора, които се отказват от градове, за които Сатана предявява изискванията си. Ако искаш да си спасиш кожата, ще я изгубиш, но ако я изгубиш в името на Христос, ще я спасиш.

Исус много добре знаеше какви ще бъдат нашите времена. Той знаеше, че ще се случи цялото това ужасно насилие – оръжията, жестокостта, войнствените банди и трафиканти на наркотици. Той предвиди целия този изблик на опасности и злини. И въпреки това заповяда:

„Отидете при света! Проповядвайте Евангелието, кръщавайте, изцерявайте болните, а Аз ще бъда с вас през цялото време!“

Христос каза също: „Аз ви изпращам като овце посред вълци“ (Матей 10:16). Той ни е призовал да живеем сред кръвожадни вълци и в свърталищата на лъвовете на злото общество.

Ной живя в общество, което се беше извратило напълно – толкова жесток свят, че Бог не можеше повече да го търпи. „И ГОСПОД видя, че се умножаваше злината на човека по земята и че всичките въображения на мислите на сърцето му бяха само зло цял ден. И ГОСПОД се разкаря, че беше създал човека на земята, и се огорчи в сърцето Си... И земята се поквари пред Бога, земята се напълни с насилие. И Бог видя земята, и ето, тя беше покварена, защото всяка плът беше покварила пътя си на земята. И Бог каза на Ной: Краят на всяка плът дойде пред Мен, защото земята се напълни с насилие чрез тях; и ето, ще ги изтребя заедно със земята!“ (Битие 6:5-6,11-13)

Цялото човечество беше покварено, насилието вилнееше из целия свят. Ной гледаше как неговото общество ставаше все по-зло в продължение на 120 години; хора, погълнати от насилие, поквара, убийства, изнасилвания и кръвосмешения. Но той се изправи сред всичко това, проповядвайки праведност. Беше пазен от Божиата сила. Никога не се поклати. Всичко, от което се страхуваше, беше Божието Слово.

Вижте, Бог винаги има свидетелство точно в центъра на всичкото зло. Понеже Ной стоеше, а не се криеше, той се превърна в свидетелство. Той „направи ковчег за спасение на своя дом. Чрез тази вяра той осъди света“ (Евреи 11:7). Когато се надигнат вълните на злото, ние трябва да стоим твърдо, да станем и да проповядваме, и като правим това, ние осъждаме това зло общество!

Бог търси „приятели на Йонатан“ в тези последни дни.

Скъпи светии, вие имате роля в тези зли времена. Не сте предназначени само да оцелеете, а да бъдете воители на фронта на духовната битка. Трябва да сте в състояние да кажете: „Жив или мъртъв – аз принадлежа на Господ! Няма да избягам, когато дявола се надигне!“

Йонатан, сина на Саул, е добър пример за този вид верен боец. Той също живя във време на морален и духовен упадък. Всъщност, аз вярвам, че Израел по това време беше покварен и упадъчен колкото днешна Америка.

Йонатан представлява онова, което Бог днес търси сред народа Си, в центъра на това зло общество. Бог търси общество от светии, които ще се изправят срещу тези зли времена с кураж и вяра. Аз наричам тези светии „Обществото Йонатан“ и се моля да избереш да се запишеш в тази вярна група.

Ето го сценария: Израел бяха изтощени от пророческото слово на Самуил. Те се обърнаха от истината и пожелаха да имат лидер над себе си. Саул беше определен за цар, но той бързо остави Господ. Той и народа на Израел „постъпиха глупаво“ като не се покориха на Божиите заповеди и Бог изостави управлението на Израел.

В крайна сметка Саул беше обладан от демони. Той изобразява общество, от което Бог се е оттеглил, общество, което се е обърнало към злото. При Саул, Израел станаха морално окаяни, отдалечиха се от Бог и намразиха истината. Скоро срещу тях се надигна Сатана, за да нанесе последния удар на унищожението. Той беше решен да заличи Израел от картата (точно каквото пожела да направи Саддам Хюсейн днес). Дяволът обгради Израел с 30 000 железни колесници, 6 000 конници и войска, която изглеждаше многобройна като пясъка по морския бряг (1 Царе 13:5). Израилтяните видяха мощната сила на врага и побягнаха, търсейки къде да се скрият. Те се потопиха в пещери, шубраци, сред скалите, в дупки по височините.

Онези, които останаха със Саул „го следваха треперейки“ (1 Царе 13:7). Те толкова много бяха искали да имат цар, а какъв цар беше Саул само! Той не можеше да ги вдъхнови. Когато трепереше той, трепереха и те.

Саул се домъкна в Гавая, под наровото дърво, заедно с 600 войници. Той беше напълно объркан, не можеше да реши дали да бяга, дали да се предаде или да се бие в самоубийствената мисия.

Говорим за напълно съкрушени и безнадеждни хора. Никой в групата нямаше план, никой не беше в състояние да трогне Бог. Нямаха пророк, бяха безпомощни, безсилни. А дяволът, който ги накара да треперят, приближаваше, за да ги убие.

Такава би била картината и в Ню Йорк, ако Божия народ решише да избяга и да потърси скривалище, а само 600 Божии воители останеха в града. Тъжната истина е, че много християни в тази страна нямат лидер, не се молят и са се върнали към греховете си, без идея какво да правят, а целия ад е на път да се излее върху тях.

Това е така, защото днес функционира „системата Саул“. Тази система се състои от пастори и църкви, които треперят от страх пред силите на тъмнината. Те имат вид на благочестие, но нямат сила. Злите духове на нашето време са ги победили.

Вижте, само светостта дава смелост! Само благочестиви, молещи се хора могат да останат непоклатими, когато армия от безброй демонични сили е готова да унищожава и да предявява претенции към всичко наоколо.

Библията казва: „праведните са уверени като млад лъв“ (Притчи 28:1). Свят човек може да погледне цели армии в очите и да не се изплаши. Но колкото повече светщина живее в сърцето ти, толкова по-малко смелост имаш да се изправиш и да се биеш. Сатана иска да вкара страх в сърцата на Божия народ и той успява тогава, когато правиш компромиси и се връщаш към греха.

Ние трябва да се бием без чужда помощ!

В 1 Царе, 14 глава, ние виждаме, че Йонатан имаше план, и бягството не беше част от него. Той реши да предприеме „самостоятелна борба“ срещу врага.

Добре, че не каза на баща си или на 600-те за плана си. Биха му се изсмели презрително. „Ти? Сам? Ще ходиш във вражеската територия, ще започнеш битка и ще рискуваш живота си без армия зад гърба си? Само ти и оръженосеца ти?“

Но Йонатан каза смело във вяра на оръженосеца си: „Нищо не пречи на ГОСПОДА да спаси чрез мнозина или чрез малцина“ (1 Царе 14:6). С други думи: „Преминавам в офанзива. Цифрите са без значение за Бог.“

Всъщност, ако Бог имаше голяма армия от верни слуги, Той би ги използвал. Но Бог няма нужда от огромна армия, Той може да използва един или двама посветени войници.

Помислете за това! Единствената надежда на Израел, целия Божий интерес на земята, зависеше от действията на един Божий човек – човек, който се изправи и каза: „Аз ще се бия. Отивам право в крепостта на врага, за да водя битка!“

Възлюбени, победата, от която дома ти има нужда, зависи от теб! Ти трябва да спечелиш победата самостоятелно, или врага ще поеме контрол! Ти може да си тийнейджър и да си единствения посветен на ходенето с Господ човек в семейството си. Спасението на семейството ти би могло да зависи от теб.

Една тийнейджърка веднъж ме чу да проповядвам за простителността. Тя дойде при мен след посланието и каза: „Много ми е трудно да простя на майка ми. Мама и татко не са спасени, а специално майка ми си прави майтап от ходенето ми с Христос. Вече рядко говори с мен и се държи враждебно.“

По моя молба тя се прибрала в къщи онази вечер и простила на майка си, с надеждата да си възстановят взаимоотношенията. Майка ѝ била в леглото, гледала телевизия. Момичето се хвърлило върху нея и през сълзи ѝ казало: „Мамо, прощавам ти. Бях огорчена от теб. Искам да бъда любяща и послушна.“

Но майка ѝ я избутала настрана и презрително ѝ се изсмяла: „Спри да хленчиш, ти си пиана! Ти си религиозна ревла.“

Това младо момиче е единствения шанс, който имат родителите ѝ. Тя ще трябва да се изправи сама срещу тази сатанинска крепост и да води духовна битка.

Наскоро няколко съпруги на служители ми казаха, че водят самостоятелна битка срещу дяволските атаки срещу техните съпрузи. Тези мъже са обезсърчени, обезкуражени, на път да се предадат и да отпаднат от Бог и от призива си.

Но съпругите им знаят, че ако те не се изправят срещу дявола, съпрузите им са изгубени. Те казват: „Не е само защото се страхувам, че мъжа ми ще се върне към греха и ще ме остави. Не мога да понасям идеята той да наскърби Бог и стадото.” Така, че те се изправят сами срещу демоничното нашествие в домовете си.

Планът на Йонатан имаше само две възможности: „Покой” или „Атака”. Нямаше връщане назад: „Ако кажат така: Чакайте, докато дойдем при вас! - тогава ще останем на мястото си и няма да се изкачим при тях. Но ако кажат така: Качете се при нас! - тогава ще се изкачим.” (1 Царе 14:9-10)

Мога да си представя Йонатан стоящ на скала, развяващ меча си и викащ: „Вие! Необрязани филистимци! Дойдохме срещу вас в името на Господ!” А филистимците подигравателно отговарят: „Качете се при нас! Ще ви покажем някои неща!” Очевидно филистимците подцениха Йонатан като си мислеха: „Какво може да ни направи 1 войник? Безобиден е!”

Бих искал да мога да чуя как Йонатан се моли, докато се катереше по онези остри скали: „Слава на Бог, победата е наша! Повече няма да бягаме! Злият враг ще падне под меча ми! Никакъв дявол в ада не може да унищожи баща ми, семейството ми, народа ми! О, Господи, бий се за мен! Ще ги преследвам до смърт ако трябва!”

Възлюбени, виждате ли как една малка победа хвърли врага в паника и напълно ги смаза: „И те падаха пред Йонатан, а оръженосецът му ги убиваше след него. И първото поражение... беше около двадесет мъже... около половин нива... И настана ужас в стана... множеството се стопяваше и постепенно се разпръсваше.” (1 Царе 14:13-16)

Йонатан спечели само половин нива, 20 мъртви войника. Но малката битка скоро нарасна в мощен триумф. Как може един Божий мъж, пълен с вяра, да победи 20 войника на дявола, да ги убие и да всее ужас във всичките адски армии? Поменете това – Йонатан не беше целия в мускули, не приличаше на герой. Всъщност, нито един от Божиите победители не беше силен физически. Не, Духът, който слиза върху хората ги кара да дръзнат да направят крачка на вяра и да се бият. Йонатан, смело катерещ се по онази скала, е преобраз на всеки Божий мъж или жена, които носят присъствието на Исус в битката.

Стих 15 казва: „И настана ужас в стана... и земята се потресе, и настана ужас от Бога.” Дяволът се паникьоса. Там имаше 3 дивизии филистимци и новината се разпространи като гръм: „Идва мощна армия!”

Това се опитва да ни каже Бог. „Илия беше човек със същото естество като нас” (Яков 5:17) – човек, който се молеше с вяра, понеже вярваше в Бог. Гедеон беше най-малкия в дома си, а армията му се състоеше само от 300 мъже, но Бог беше с него. Ако само осъзнавахме или разбирахме мощната сила в нас когато се молим, бихме ходатайствали и бихме водили битки много повече.

Мечът на Йонатан се превърна в светкавица – бърз и мощен, понеже Божия Дух беше върху него. Така е и с всеки светия, който обявява война на сатанинските крепости:

„Защото оръжията, с които воюваме, не са плътски, а са силни пред Бога за събаряне на крепости. Понеже събаряме помисли и всичко, което се издига високо против познанието на Бога.” (2 Коринтяни 10:4-5)

Библията казва, че мъже и жени точно като теб и мен „с вяра побеждаваха царства... угасяха силата на огъня... ставаха силни в бой” (Евреи 11:33-34). Днес ние имаме същата сила на разположение. Можем да побеждаваме похотта с вяра и молитва, призовавайки Бог. Можем да угасим огнения гняв на Сатана. Можем да затворим устите на лъвовете на нашето време. Възлюбени, ние не трябва да треперим и да бъдем объркани; не, дявола и неговите сили трябва да треперят и да бъдат хвърлени в пълна паника. Бог може много лесно да обърка лагера на Сатана. Ефективната, гореща молитва на един светия може да предизвика голямо объркване сред демоничните сили. Един молещ се светия с духа на вяра на Йонатан, може да хвърли адските орди в абсолютен смут.

Давид каза: „Нека се посрамят и опозорят онези, които търсят живота ми; нека се върнат назад и бъдат посрамени онези, които замислят зло против мен!” (Псалм 35:4)

Библията ни показва, че Сатана трепери, паникьосва се и се обърква във всеки един момент, в който Бог изяви присъствието Си. Исус изгони цял легион демони от един луд човек и те се молеха да отидат в стадо свине. Но Сатана и злите му орди бяха толкова объркани, че избягаха в неправилната посока. Вместо да избягат в пустинята („безводните места”), те хвърлиха свинете в морето. Това е тотално объркване, пълна паника.

Християните имат погрешното схващане, че царството на тъмнината е добре обучена и дисциплинирана армия, покорна на господаря си. Не е така! Това е царство на горди, егоцентрични, диви, непокорни духове, пълни с арогантност. Това е царство на объркването, а всеки жив грешник днес участва в същия този дух на безредие.

Когато се молиш, изправяш ли се и противопоставяш ли се на дявола с вяра и ходатайство? Хвърляш ли в хаос целия ад? Дявола и демоните му знаят, че Бог ще ти отговори. Те треперят в продължение на векове, понеже знаят, че Бог отговаря на хората си. Те не знаят кога или как ще удари Бог. Дяволът се страхува, става параноик - чува стъпки зад себе си.

Така беше, когато се моли Илия. Самария беше обсадена от сирийската армия, но посред нощ Господ дойде в сирийския лагер и настана паника:

„Защото Господ беше направил да се чуе в стана на арамейците тропот от колесници и тропот от коне, тропот от голяма войска... Затова бяха станали и побягнали в полумрака. Бяха оставили шатрите си, конете си и магаретата си, целия стан, както си беше, и бяха побягнали за живота си.” (3 Царе 7:6-7)

Господ просто се разходи из лагера на врага и веднага настана паника, объркване и ужас.

Сатана е направил план срещу теб и семейството ти, а единствения начин, по който този план може да успее е ако ти си се върнал към греховете си като Саул, а Бог не е с теб. Но ако си от хората на Йонатан и си пълен с Исус, нито един от плановете му няма да успее.

Дори живеещи в грях християни треперят и се паникьосват, когато са в присъствието на някой пълен с Господ. Когато Самуил пристигна във Витлеем, където хората бяха станали идолопоклонници, „старейшините на града го посрещнаха разтреперани” (1 Царе 16:4). Колко повече трепери и се паникьосва Сатана, когато дойде силата и присъствието на Исус?

Аз се моля Бог да премахне всичкия страх от сърцето ти, така че да можеш да се изправиш чрез вяра и да излезеш срещу крепостите, които Сатана е издигнал в семейството ти. Ако брачният ти партньор не е спасен, това е крепост – излез срещу нея! Кажете смело: „Изисквам неговото (или нейното) спасение в името на Исус!”

Това, което плаши дявола повече от всичко, е упорит християнин, който продължава да казва: „Няма да се предам, няма да се помръдна. Ще стоя на тази скала, докато не видя победата на моя Господ!”

Бог иска да постави свята смелост в сърцето ти. Ти не си просто член на църква, ти си воин на Исус Христос. Ти си призван като войник, за да облечеш цялото Божие всеоръжие, да застанеш твърдо срещу приближаващия се враг.

Ще се запишеш ли в обществото на Йонатан? Ако ще се присъединяваш към тази група в последните дни, просто повярвай Бог и Словото Му. След това „стой твърд и виж Господното спасение!”

Използван с разрешение на World Challenge, P. O. Box 260, Lindale, TX 75771, USA.

© 1990 World Challenge, Inc., PO Box 260, Lindale, Texas 75771

[The Jonathan Company](#) / [Обществото на Йонатан](#)